

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 9282/2559

พนักงานอัยการจังหวัดสตูลโจทก์ นางสาวณัฐธินิชา อาลีจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 4, พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 8, พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 15, พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 27, พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 31, พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 61, พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 70, พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 75, พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 76, พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 78, ป.วิ.อ. มาตรา 39

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีก่อนโจทก์ฟ้องจำเลยในข้อหาเดียวกัน มีวันเวลากระทำความผิดและสถานที่เกิดเหตุ เช่นเดียวกับคดีนี้ เพียงแต่ผู้เสียหายเป็นเจ้าของงานศิลปกรรมต่างรายกันเท่านั้น การที่จำเลยนำ ออกขาย เสนอขาย และมีไว้เพื่อขายสินค้าที่มีรูปงานที่สร้างขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้เสียหายต่าง รายหลายรายการต่อเนื่องในวันเดียวกัน จึงฟังได้ว่าเป็นการกระทำโดยมีเจตนาเดียวกัน การกระทำ ของจำเลยต่อผู้เสียหายแต่ละรายถือเป็นความผิดกรรมเดียวกัน มิใช่ความผิดหลายกรรมต่างกัน แม้จำเลยให้การรับสารภาพ แต่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางได้มี คำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดในความผิดที่ได้ฟ้องในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ศปก.อ.33/2558 ซึ่งเป็น ความผิดกรรมเดียวกันกับความผิดที่โจทก์ฟ้องในคดีนี้แล้ว คดีนี้จึงเป็นฟ้องซ้ำกับฟ้องในคดี ดังกล่าว สิทธิในการนำคดีมาฟ้องในคดีนี้ซึ่งเป็นความผิดกรรมเดียวกับคดีดังกล่าวจึงระงับไป

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537 มาตรา 4, 8, 15, 27, 31, 61, 70, 75, 76 และ 78 ให้ของกลางตกเป็นของเจ้าของลิขสิทธิ์ และจ่ายเงินค่าปรับฐานละเมิดลิขสิทธิ์ กิ่งหนึ่งให้แก่ผู้เสียหายซึ่งเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ กับนับโทษจำคุกของจำเลยคดีนี้ต่อจากโทษจำคุก ของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ศปก.อ.33/2558 ของ

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง จำเลยให้การรับสารภาพ และรับว่าเป็น บุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้โทษต่อ

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ต่อ ศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหา ที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของโจทก์ว่า ฟ้องของโจทก์คดีนี้เป็นฟ้องซ้ำกับฟ้องในคดีอาญาหมายเลข ดำที่ ศปก.อ.33/2558 หมายเลขแดงที่ ศปก.อ.33/2558 ของ

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางอันถือได้ว่าศาลดังกล่าวได้มีคำพิพากษา เสร็จเด็ดขาดในความผิดที่ฟ้องเป็นผลให้สิทธินำคดีอาญาตามฟ้องของโจทก์ในคดีนี้ระงับไปหรือไม่ เห็นว่า คดีก่อนโจทก์ฟ้องจำเลยในข้อหาเดียวกัน มีวันเวลากระทำความผิดและสถานที่เกิดเหตุ เช่นเดียวกับคดีนี้ เพียงแต่ผู้เสียหายซึ่งเป็นเจ้าของศิลปกรรมต่างรายกันเท่านั้น การที่จำเลยนำ ออกขาย เสนอขาย และมีไว้เพื่อขายสินค้าที่มีรูปงานที่สร้างขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้เสียหายต่าง รายหลายรายการต่อเนื่องในวันเดียวกัน จึงฟังได้ว่าเป็นการกระทำโดยมีเจตนาเดียวกัน การกระทำ ของจำเลยต่อผู้เสียหายแต่ละรายถือเป็นความผิดกรรมเดียวกัน มิใช่ความผิดหลายกรรมต่างกัน แม้จำเลยให้การรับสารภาพ แต่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางได้มี

คำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดในความผิดที่ได้ฟ้องในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ศปก.อ.33/2558 ซึ่งเป็นความผิดกรรมเดียวกันกับความผิดที่โจทก์ฟ้องในคดีนี้แล้ว คดีนี้จึงเป็นฟ้องซ้ำกับฟ้องในคดีดังกล่าว สิทธิในการนำคดีมาฟ้องในคดีนี้ซึ่งเป็นความผิดกรรมเดียวกับคดีดังกล่าวจึงระงับไป ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ.2539 มาตรา 26 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39 (4) ที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางพิพากษามานั้น ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศเห็นฟ้องด้วย อุทธรณ์ของโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

โสภณ บางยีขัน · ปริญญา ดีผดุง · เกกิงศักดิ์ คำสุระ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/9282/2559>